

NOTICIES DE CATALUNYA

EDICIÓ LA SECCIÓ CATALANA DEL
P.C.E. (Reconstituïdo)
NUM. 10 1/6/76.

Una maniobra de l'oligarquia catalana

Els Pallach, Pujol i companyia, els "nous democrates" catalans, no sols es conformen amb voler enganyar al poble català, sinó que pretenen fer-ho amb tots els pobles de lo que ells anomenen "Països Catalans".

Aquesta "tesi", és una maniobra de l'oligarquia catalana, que té com finalitat obtenir "l'exclusiva" d'exploració de tots aquests pobles.

València, Balears i altres són els pobles sobre els que tenen posats els ulls aquests imperialistes, i als que com sempre, sense consultar-les, ni tenir en compte per a res llurs interessos, pretenen espletar.

Aquesta maniobra de l'oligarquia es veu corejada pels revisionistes catalans; valencians, balears, etc., que veuen en els oligarques catalans uns explotadors "més a l'europea", amb lo que portarà millor a terme llurs propòsits de conduir al poble com bes al escorxador.

Al mateix temps, terratinents i oligarques valencians, feixistes de tota la vida, es cobreixen ràpidament amb un vernís "democràtic" i es treuen de la màniga un "valencianisme" xovinista i reaccionari, amb el que pretenen no deixar-se trepitjar pels seus col·legues catalans i ésser ells els que exploten al seu propi poble.

Els pobles són aliens a tot aquest guirigall, són conscients de que aqueix no és pas el camí, que la unió dels pobles serà en la lluita decidida contra als seus enemics, entre els que junt al feixisme inclou a tots aquests "nous democrates".

LA CRISI DE LES IL·LUSIONS REFORMISTES

"Una crisi s'ha acabat, un altre crisi està oberta. Però ja no és la mateixa crisi. És un altre crisi que ara comença, molt més profunda e intensa. Ja que sense cap dubte arribarà a sectors molt més amplis de la població. Es tracta de la crisi del feixisme i de les il·lusions reformistes". (Informe del camarada Arenas presentat al II Ple del C.C. B.R. nº 7).

Quina situació més diferent s'observa avui a Catalunya, a la que s'observava fa tan sols dos mesos!

Per aquelles dates els oligarques burgesos del Consell, junt a llurs comparses els de l'Assamblea, es trobaven com "a casa seva". Manifestacions folklòriques, banquets, conferències, cants a la "llibertat", a "l'amnistia", al "Estatut d'Autonomia", aplaudiments a llurs comparses d'equip, la policia; un nou món s'obria sota els peus, creien en la possibilitat de veure realitzat al seu somni daurat: portar-se darrera seu als autèntics sentiments nacionals, sentiments al dret a l'autodeterminació i al mateix temps la submissió del poble a l'explotació.

Però el nostre poble en cap dels moments es va deixar ensordir pel soroll de canya trencada del Consell ni de l'Assamblea. Sense perdre d'ull ni tan sols un instant a llur enemic, no obstant de les vestimentes "democràtiques" amb que es disfressava, ha prosseguit amb pas ferm, decidit, replè d'experiències en conquestes, segur de si mateix, per l'únic camí que coneix des de fa més de quaranta anys i que no està disposat a abandonar: EL DE LA LLUITA MES RESOLTA.

Com aquests fantotxes anaven a aconseguir portar-se darrera seu els sentiments nacionals de nostre poble, amb la simple representació teatral en els carrers de la pantomima de l'Estatut del 32? Sols els il·lusionistes i els imbècils, creien en aqueixa possibilitat, però no al poble català que sap de sobres a on va i per on va, i sinó que s'ho preguntin a Arias i la seva Participació, a Carrillo i la seva Reconciliació, a Fraga i la seva Reformació, o a Jordi Pujol i el seu Estatut de Traïció.

El poble de Catalunya i sobretot la seva classe obrera degut al seu alt nivell polític i al seu esperit combatiu ha assestat cop darrera cop als seus enemics amb disfressa o sense ella; a la policia assassina la va posar en escac a Sabadell, a Gerdanyola, en la Construcció a Barcelona, a Tarragona, en les darreres lluites del metall; als traïdors del Consell i l'Assamblea els ha combatut amb la seva indiferència, deixant-los arraconats en el oblit. Aquesta és precisament l'enorm crisi de les il·lusions reformistes!. Ja amb prou feines s'escolten, sembla que estan morts, ennuegats. Els que en un dia semblava que anaven a menjar-se al món, s'han desinflat com un globus. Ara ja no saben ni que fer que no hagin fet, ni que dir que no hagin dit, llurs esforços i llurs esgarrifalls sols han produït al poble rialles. ¿I ara qué, Assambleistes i Consellistes? ¿Què féreu vosaltres, si avui el poble sense més armes que l'esquenada i el boicot ha sabut enviar-vos al fons del llot? ¿Què féreu quan veritablement les ompunyí? No es gens difícil d'endevinar. Combatireu al poble, ja que per aqueixos heu nascut, per a oposar-vos amb la traïció a la seva justa lluita, però també per aqueixos heu nascut el poble per acabar per a sempre amb els traïdors i venuts.

PROLETARI!

!VISCA L'AUTODETERMINACIO

DE LES NACIONALITATS!

(Text d'en LENIN, publicat en el "Pravda", 1913).

"La qüestió nacional requereix un clar plantejament i una clara solució per part de tots els obrers conscients.

Quan la burgesia lluitava per la llibertat al costat del poble, al costat dels treballadors, defensava la plena llibertat i la plena igualtat de drets de les nacions... Ara la burgesia tem als obrers, cerca l'aliança... amb la reacció, traeix a la democràcia, defensa l'opressió o la desigualtat de les nacions, corromp als obrers amb les consignes "nacionalistes".

Avui en dia, sols el proletariat defensa la vertadera llibertat de les nacions i la unitat dels obrers de totes les nacionalitats.

Per a que les distintes nacions visquin o se separin (quan a aquestes més els hi convingui) lliure i pacíficament, formant diferents estats, per això és necessària la plena democràcia, defensada per la classe obrera. !Res de privilegis per a cap nació, per a cap idioma!. !Ni la més mínima vexació, ni la més mínima injustícia amb una minoria nacional!: tals són els principis de la democràcia obrena.

Els capitalistes i els terratinents volen, sigui com sigui, desunir als obrers de distintes nacions; però ells els poderosos del món conviuen entre si perfectament, com accionistes de "negocis"... que rendeixen milions de rubles de lucre: ortodoxos i hebreus, russos i alemanys, polacs i ucranians, tots els que tenen capital explotan units als obrers de totes les nacions.

Els falsos líders

Els "líderets" sindicalistes, representants més directes del revisionisme, al veure frustrats llurs mètodes de demagogia, prèdiques pacifistes, firmes, etc., recorren als mètodes més roïns, emprant l'engany combinat amb la delació pura i simple. El següent exemple ens il·lustra al respecte:

Joaquim Pí Massana, destacat "líderet" del SOC (Solidaritat Obrera Catalana), que treballa en l'empresa Salvat, va arribar a finals d'Abril a la feina amb un plec de firmes. Dient que eren per a "l'amnistia" i que estaven firmant totes les empreses, va aconseguir arrencar 35 firmes. Quina no seria la sorpresa dels obrers firmants, quan van veure aparèixer llurs firmes en els periòdics junt a altres 207 "destacats líders sindicals", que sol·licitaven permís per a manifestar-se el dia 1er de Maig, i que estaven mantenint converses amb el governador civil al respecte.

Els falsos líders del SOC junt als seus col·legues de CCOO, UGT, USO, etc., pretendien el mateix, enganyar al proletariat amb la seva xarrameca, per a conduir-ho lligat de peus i mans als jerarques feixistes, a canvi d'un lloc dins de la burocràcia de la CNS.

La lluita dels camperols

Les condicions d'explotació i espoliació que vénen sofrint els camperols i el exemple que el proletariat li dona de combativitat i lluita contra aquestes condicions, ha provocat que aquest s'aixequi a lluitar contra la causa de llurs mals.

Aquestes mobilitzacions al no estar dotats els camperols d'unes experiències de lluita i d'una adreça i línia justes, ha estat fàcil presa del revisionisme, que les ha aprofitat per a un cop més controlar a les masses i conduir-les pel camí de la legalitat i l'engany als peus dels seus "senyors" les feixistes.

Això s'ha demostrat en les darrers esdeveniments, a Lleida, a on es van reunir 15.000 camperols moguts pel desitge d'aconseguir la solució de llurs problemes. Els revisionistes van conduir als camperols al Govern Civil amb el fi de portar a terme llurs mètodes de súpiques i ploríc i de presentar per mig d'una comissió que en capçalava la marxa llurs peticions. El governador després de llarga espera va sortir al balcó i va acomplir amb llur paper de "hacerse eco de las peticiones" i de recomanar paciència als que portant quaranta anys d'explotació i misèria. Fins ací "tot va anar bé", els revisionistes van portar als camperols pacíficament fins als seus "amos" i ells van fer la seva demagogia sembrant esperances que mai donen ni donaran fruit. Després d'ací un cop acomplits els papers tant dels revisionistes com dels feixistes, els camperols van restar a mercè de la policia, la qual també va acomplir amb el seu paper repressiu.

Els camperols deuen d'aprendre d'aquestes mascarades per a no caure en ellas i seguir l'exemple del seu més fidel aliat, el proletariat; unint-se a ell i exigint llurs reivindicacions enfrontant-se al feixisme. per mig de la lluita resolta i l'organització independent.

NOTICIAS DE CATALUÑA

EDITA LA SECCION CATALANA DEL
P.C.E. (Reconstituido)
NUM. 10

1/6/76.

Una maniobra de la oligarquia catalana

Los Pallach, Pujol y compañía, los "nuevos demócratas" catalanes, no sólo se conforman con querer engañar al pueblo catalán, sino que pretenden hacerlo con todos los pueblos de lo que ellos llaman "Países Catalans".

Esta "tésis", es una maniobra de la oligarquía catalana que tiene como finalidad obtener "la exclusiva" de explotación de todos estos pueblos.

Valencia, Baleares y otros son los pueblos sobre los que tienen puestos los ojos estos imperialistas, y a los que como siempre, sin consultarles ni tener en cuenta para nada sus intereses, pretenden esclavizar.

Esta maniobra de la oligarquía se ve coreada por los revisionistas catalanes, valencianos, baleares, etc., que ven en los oligarcas catalanes unos explotadores "más a la europea", con lo que llevar mejor a término sus propósitos de conducir al pueblo como corderitos al matadero. Al mismo tiempo, terratenientes y oligarcas valencianos, fascistas de toda la vida, se cubren rápidamente con un barniz "democrático" y se sacan de la manga un valencianismo chovinista y reaccionario, con el que pretenden no dejar se pisar por sus colegas catalanes y ser ellos los que exploten a su propio pueblo.

Los pueblos son ajenos a todo este alboroto, son conscientes de que ese no es el camino, que la unión de los pueblos será en la lucha decidida contra sus enemigos, entre los que junto al fascismo incluye a todos estos "nuevos demócratas".

LA CRISIS DE LAS ILUSIONES REFORMISTAS

"Una crisis ha terminado, otra crisis está abierta. Pero ya no es la misma crisis. Es otra crisis que ahora comienza, mucho más profunda e intensa. Pues sin lugar a dudas alcanzará a sectores mucho más amplios de la población. Se trata de la crisis del fascismo y de las ilusiones reformistas". (Informe del camarada Arenas presentado al II Pleno del C.C. B.R. nº 7).

¡Qué situación más diferente se observa hoy aquí en Cataluña, a la que se observaba hace tan solo dos meses!.

Por aquellas fechas los oligarcas burgueses del Consell, junto a sus comparsas los de la Asamblea, se encontraban como quien dice "en su salsa". Manifestaciones folklóricas, banquetes, conferencias, cantos a la "libertad", a la "amnistía", al "Estatuto de Autonomía", aplausos a sus compañeros de equipo, la policía; un nuevo mundo se les abría bajo sus pies, creían en la posibilidad de ver realizado su sueño dorado: llevarse tras de sí a los auténticos sentimientos nacionales, sentimientos al derecho a la autodeterminación y a su vez la sumisión del pueblo a la explotación.

Pero nuestro pueblo en ninguno de los momentos se dejó ensordecir por el ruido de caña rota del Consell ni de la Asamblea. Sin perder de vista ni un solo instante a su enemigo, a pesar de los ropajes "democráticos" con que se disfrazaba, ha continuado con paso firme, decidido, repleto de experiencias en conquistas, seguro de sí mismo, por el único camino que conoce desde hace más de cuarenta años y que no está dispuesto a abandonar: EL DE LA LUCHA MAS RESUELTA.

¿Cómo estos fantoches iban a conseguir llevarse tras de sí los sentimientos nacionales de nuestro pueblo, con la simple representación teatral en las calles de la pantomima del Estatuto del 32. Sólo los ilusionistas y los imbéciles creían en esa posibilidad, pero no el pueblo catalán que sabe de sobra a donde va y por donde va, y sino que se lo pregunten a Arias y su Participación, a Carrillo y su Reconciliación, a Fraga y su Reformatión o a Jordi Pujol y su Estatuto de Traición.

El pueblo de Cataluña y sobre todo su clase obrera debido a su alto nivel político y a su espíritu combativo ha asestado golpe tras golpe a sus enemigos con disfraz o sin él; a la policía asesina la puso en jaque en Sabadell, en Sardañola, en la Construcción de Barcelona, en Tarragona, en las últimas luchas del metal; a los traidores del Consell y la Asamblea les ha combatido con su indiferencia, dejándolos arrinconados en el olvido. ¡Esta es precisamente la enorme crisis de las ilusiones reformistas!.

Ya apenas se oyen, parece que están muertos, atragantados. Los que en un día parecía que iban a comerse al mundo, se han deshinchado como un globo. Ahora ya no saben ni que hacer que no hayan hecho, ni que decir que no hayan dicho, sus esfuerzos y sus aspavientos sólo han producido al pueblo risas. ¿Y ahora qué, Asambleístas y Consellistas? ¿Qué haréis vosotros, si hoy el pueblo sin más armas que el espaldarazo y el boicot ha sabido enviaros al fondo del lodo? ¿Qué haréis cuando verdaderamente las empuñe? No es nada difícil de adivinar. Combatireis al pueblo, pues para eso habéis nacido, para oponeros con la traición a su justa lucha, pero también para eso ha nacido el pueblo para acabar para siempre con los traidores y vendidos.

(Texto de LENIN, publicado en "Pravda", 1913)

"La cuestión nacional requiere un claro planteamiento y una clara solución por parte de todos los obreros conscientes.

Cuando la burguesía luchaba por la libertad al lado del pueblo, al lado de los trabajadores, defendía la plena libertad y la plena igualdad de derechos de las naciones... Ahora la burguesía teme a los obreros, busca la alianza... con la reacción, traiciona a la democracia, defiende la opresión o la desigualdad de las naciones, corrompe a los obreros con las consignas "nacionalistas".

En nuestros días, sólo el proletariado defiende la verdadera libertad de las naciones y la unidad de los obreros de todas las nacionalidades.

Para que las distintas naciones convivan o se separen (cuando a éstas más les convenga) libre y pacíficamente, formando diferentes estados, para ello es necesaria la plena democracia, defendida por la clase obrera. ¡Nada de privilegios para ninguna nación, para ningún idioma! ¡Ni la más mínima vejación, ni la más mínima injusticia con una minoría nacional! tales son los principios de la democracia obrera.

Los capitalistas y los terratenientes quieren a todo trance desunir a los obreros de distintas naciones; pero ellos los poderosos del mundo, conviven entre sí perfectamente, como accionistas de "negocios"... que rinden millones de rublos de lucro: ortodoxos y hebreos, rusos y alemanes, polacos y ucranianos, todos los que tienen capital explotan unidos a los obreros de todas las naciones.

Los "liderillos" sindicalistas, representantes más directos del revisionismo, al ver frustrados sus métodos de demagogia, prédicas pacifistas, firmas, etc., recurren a los métodos más rastreros, empleando el engaño combinado con el chivateo puro y simple. El siguiente ejemplo nos ilustra al respecto:

Joaquín Pí Massana, destacado "liderillo" del SOC (Solidaritat Obrera Catalana) que trabaja en la empresa Salvat, llegó a finales de Abril a la faena con un pliego de firmas. Diciendo que eran para "la amnistía" y que estaban firmando todas las empresas, consiguió arrancar 35 firmas. Cual no sería la sorpresa de los obreros firmantes, cuando vieron aparecer sus firmas en los periódicos junto a otros 207 "destacados líderes sindicales" que solicitaban permiso para manifestarse el 1º de Mayo, y que estaban manteniendo conversaciones con el Gobernador Civil al respecto.

Los falsos líderes del SOC junto a sus colegas de CCOO, UGT, USO, etc., pretenden lo mismo, engañar al proletariado con su palabrería, para conducirlo maniatado a los jerarcas fascistas, a cambio de un puesto en la burocracia de la CNS.

La lucha del campesinado

Las condiciones de explotación y expoliación que viene sufriendo el campesinado bajo el fascismo y el ejemplo que el proletariado le da de combatividad y lucha contra estas condiciones, ha provocado que éste se levante a luchar contra la causa de sus males.

Estas movilizaciones al no estar dotado el campesinado de unas experiencias de lucha y de una dirección y línea justas, han sido fácil presa del revisionismo que las ha aprovechado para una vez más controlar a las masas y conducir las por el camino de la legalidad y el engaño a los pies de sus "señores" los fascistas.

Esto se ha demostrado en los últimos acontecimientos, en Lérida, en donde se reunieron 15.000 campesinos movidos por el deseo de conseguir la solución de sus problemas.

Los revisionistas condujeron a los campesinos al Gobierno Civil con el fin de llevar a cabo sus métodos de súplicas y llorriqueros y de presentar por medio de una comisión que encabezaba la marcha sus peticiones. El gobernador después de larga espera salió al balcón y cumplió con su papel de "hacerse eco de las peticiones" y de recomendar paciencia a los que llevan cuarenta años de explotación y miseria. Hasta aquí "todo fue bien", los revisionistas llevaron a los campesinos pacíficamente hasta sus "amos" y ellos hicieron su demagogia sembrando esperanzas que nunca dan ni darán fruto. A partir de aquí una vez cumplidos los papeles tanto de los revisionistas como de los fascistas, los campesinos que dieron a merced de la policía, la cual también cumplió con su papel represor.

Los campesinos deben aprender de estas mascaradas para no caer en ellas y seguir el ejemplo de su más fiel aliado, el proletariado; uniéndose a él y exigiendo sus reivindicaciones enfrentándose al fascismo, por medio de la lucha resuelta y la organización independiente.